

BP MARK A. PIVARUNAS CMRI

O PRZYSIĘDZE ANTYMODERNISTYCZNEJ

KRAKÓW 2020

www.ultramontes.pl

O Przysiędze antymodernistycznej

BP MARK A. PIVARUNAS CMRI

Święto Papieża św. Piusa X

3 września 1995

Ukochani w Chrystusie,

Dzisiaj obchodzimy święto Papieża św. Piusa X, którego mottem było "*Instaurare omnia in Christo*" ("Odnowić wszystko w Chrystusie"). W jego to właśnie papieskim nauczaniu odnajdujemy doktrynalne zasady tłumaczące nasze teologiczne stanowisko, które polega na utrzymywaniu tradycyjnej katolickiej Wiary i odrzuceniu fałszywych innowacji *soborowego Kościoła Vaticanum II*.

Na początku dwudziestego wieku, ten święty Papież przestrzegał owczarnię Chrystusową przed pewnymi nowoczesnymi błędami w filozofii i teologii grozącymi podkopaniem katolickiej Wiary, które później określił mianem herezji modernizmu. O tym jak niezwykle poważnie traktował tę sprawę świadczy fakt, że Papież wydał specjalny dekret *Lamentabili* (1907) oraz

specjalną encyklikę *Pascendi* (1907), w których jasno i metodycznie zaprezentował i obalił te doktrynalne błędy. Ponadto, ponieważ moderniści nadal nie ustawali w wysiłkach, aby promować swoje heretyckie poglądy, Papież św. Pius X kierowany ojcowską troską napisał i ogłosił 1 września 1910, Przysięgę antymodernistyczną. Obowiązek złożenia jej nałożył na wszystkich seminarzystów przystępujących do wyższych święceń, na wszystkich profesorów filozofii i teologii w seminariach i uniwersytetach a także na wszystkich spowiedników, proboszczów, kaznodziejów i przełożonych zakonów.

Całe duchowieństwo wiernie przestrzegało obowiązku składania Przysięgi antymodernistycznej od chwili jej ogłoszenia, aż do nadejścia *Vaticanum II*, kiedy to została zniesiona. Od czasu jej uchylecia, modernistyczny kler, do tego czasu pozostający w ukryciu, śmiało wystąpił z najbardziej absurdalnymi teoriami i błędami dotyczącymi interpretacji Pisma Świętego, Świętej Tradycji i doktryn naszej katolickiej Wiary. Jakże odpowiedni komentarz do tego, co się wydarzyło w okresie ostatnich trzydziestu lat epidemii modernizmu stanowią słowa św. Pawła wypowiedziane do Tymoteusza:

"Głoś słowo, nalegaj w porę, nie w porę; przekonywaj, proś, karć z całą cierpliwością i nauką. Przyjdzie bowiem czas gdy zdrowej doktryny nie ścierpią, ale według swoich pożądlivosti zgromadzą sobie nauczycieli – mając uszy chciwe pochlebstwa i od prawdy słuch z pewnością odwrócą, a obrócą się ku baśniom" (2 Tym. 4, 2-4).

Aby lepiej docenić prorocze ostrzeżenia Papieża św. Piusa X przeciw modernizmowi i całościowo zrozumieć niszczące dla Kościoła skutki tej herezji, przyjrzyjmy się Przysiędze antymodernistycznej.

Przede wszystkim, musimy sobie uświadomić, że modernizm przejawia się w różny sposób. Niektórzy moderniści są agnostykami i odmawiają ludzkiemu rozumowi zdolności poznania Boga, Jego istnienia i istoty. Inni negują zewnętrzne dowody Boskiego Objawienia – cuda i proroctwa. Wielu z nich wyznaje dogmatyczny relatywizm – ciągle postępujący rozwój dogmatów i doktryn polegający na tym, że początkowy ich sens stopniowo ulega zmianie tak, że ostatecznie przyjmują całkowicie odmienne znaczenie. Wielu modernistów ma całkowicie błędne pojęcie na temat wiary, które można opisać terminem immanencji życiowej – ślepego odczucia na temat religii powstającego w podświadomości.

Te różne formy modernizmu atakują naszą katolicką Wiarę na wiele sposobów. Dlatego też, pierwsza część Przysięgi antymodernistycznej Papieża św. Piusa X jest zdecydowanym potwierdzeniem podstawowych katolickich prawd przeciwnych tej herezji:

- 1) zdolności ludzkiego rozumu do wykazania istnienia Boga;
- 2) wartości i stosowności cudów i proroctw jako kryteriów Boskiego Objawienia;
- 3) historycznego faktu ustanowienia Kościoła przez Chrystusa;
- 4) niezmiennego charakteru katolickiej doktryny;
- 5) sensowności i nadprzyrodzonego charakteru wiary.

Przysięga antymodernistyczna na wstępie ukazuje katolickie prawdy przeciwne nowoczesnemu agnostycyzmowi:

"Najpierw wyznaję, że Boga, początek i koniec wszechrzeczy, można poznać w sposób pewny, a zatem i dowieść Jego istnienia, naturalnym światłem rozumu w oparciu o świat stworzony, to jest z widzialnych dzieł stworzenia, jako przyczynę przez skutki.

Po drugie: zewnętrzne dowody Objawienia, to jest fakty Boże, przede wszystkim zaś cuda i proroctwa przyjmują i uznają za całkiem pewne oznaki Boskiego pochodzenia religii chrześcijańskiej i uważam je za najzupełniej odpowiednie dla umysłowości wszystkich czasów i ludzi, nie wyłączając ludzi współczesnych".

Jak moderniści mogą negować naszą zdolność poznania istnienia Boga, gdy harmonia i porządek istniejący w otaczającym nas świecie domaga się inteligentnego, nieskończonego Bytu jako swojej przyczyny? Jak niektórzy z nich mogą zaprzeczać cudom i proroctwom Starego i Nowego Testamentu – poświadczonym przez tak wielu ludzi żyjących i umierających dla prawdy, której byli świadkami? Te dwa aspekty Przysięgi, pozwalają nam zrozumieć mentalność modernistycznego umysłu, który odchodzi od obiektywnej prawdy i konkretnego dowodu by podążać za czysto subiektywnymi teoriami i spekulacjami.

Ten stan dokładnie opisują przytoczone powyżej słowa św. Pawła:

"... zdrowej doktryny nie ścierpią, ale według swoich pożądlivości zgromadzą sobie nauczycieli... obrócą się ku baśniom" (2 Tym. 4, 3-4).

Następny fragment Przysięgi dotyczy samego ustanowienia Kościoła przez Chrystusa oraz niezmienności doktryn przekazanych przez Chrystusa Apostołom i wiernie przekazanych przez nich swoim następcom:

"Po trzecie: mocno też wierzę, że Kościół, stróż i nauczyciel słowa objawionego, został wprost i bezpośrednio założony przez samego prawdziwego i historycznego Chrystusa, kiedy pośród nas przebywał, i że tenże Kościół zbudowany jest na Piotrze, głowie hierarchii apostoelskiej, i na jego następcach po wszystkie czasy.

Po czwarte: szczerze przyjmuję naukę wiary przekazaną nam od Apostołów przez prawowiernych Ojców, w tym samym zawsze rozumieniu i pojęciu. Przeto całkowicie odrzucam jako herezję zmyśloną teorię ewolucji dogmatów, które z jednego znaczenia przechodziłyby w drugie, różne od tego, jakiego Kościół trzymał się poprzednio".

Według modernistów, doktryny Kościoła ewoluowały poprzez wieki, podobnie jak według nich ewoluował Kościół. Uważają oni, że ten rozwój będzie trwać do końca czasów. Stosownie do myślenia modernistów, prawdy podane przez Chrystusa i wiernie wyjaśniane przez wieki przez Kościół katolicki, muszą teraz zostać dostosowane do aktualnej rzeczywistości. Jakże często słyszeliśmy jak modernistyczni duchowni pouczają swoich wiernych, by zapomnieli o starych myślowych nawykach i dostosowali się do świata!

Jakże sprzeczne jest to ze słowami skierowanymi przez Chrystusa do Jego Apostołów:

"A Pocieszyciel Duch Święty, którego Ojciec pošle w imię Moje, On was wszystkiego nauczy, i przypomni wam wszystko, cokolwiek wam powiedziałem" (Jan. 14, 26).

"A Ja prosić będę Ojca, i innego Pocieszyciela da wam, aby mieszkał z wami na wieki, Ducha prawdy, którego świat przyjąć nie może, bo Go nie widzi, ani Go nie zna" (Jan. 14, 16-17).

"Idąc tedy, nauczajcie wszystkie narody... nauczając je zachowywać wszystko, cokolwiek wam przykazałem" (Mt. 28, 19-20).

"Idąc na cały świat, opowiadajcie ewangelię wszelkiemu stworzeniu. Kto uwierzy i ochrzci się, będzie zbawiony; a kto nie uwierzy, będzie potępiony" (Mk 16, 15-16).

Jak Boskie prawdy, przekazane przez Chrystusa i starannie przechowane w Kościele katolickim dzięki Boskiej asystencji Ducha Świętego, mogłyby wraz z upływem czasu lub zmieniających się okoliczności kiedykolwiek przestać być prawdziwe? Chrystusowy nakaz, aby Jego Apostołowie "nauczali wszystkie narody wszystkich rzeczy" i Jego obietnica pozostania ze Swoim Kościołem "po wszystkie czasy aż do skończenia świata", gwarantuje zachowanie tych Boskich prawd w każdym czasie.

Spośród wszystkich aspektów Przysięgi, ten czwarty punkt jest dla nas zagadnieniem najważniejszym do rozważenia. A dzieje się to z tej przyczyny, że kiedy zestawimy nieomyślnie nauczanie Papieża Piusa IX z *Syllabusa* i encykliki *Quanta cura*, z dekretami *Vaticanum II*, zauważymy absolutnie nie dającą się pogodzić różnicę. Papież Pius IX wyraźnie potępił religijny indyferentyzm i wolność religijną; *Vaticanum II* jasno naucza czegoś przeciwnego. A jak moderniści wyjaśnili tę sprzeczność na Soborze Watykańskim II? Nie wyjaśnili jej, ponieważ nie mogli tego dokonać! Zamiast tego, uciekli się do wybiegu polegającego na odwleczeniu rozstrzygnięcia. Ks. Courtney Murray SJ, autor soborowego dekretu *Dignitatis humanae* o Wolności Religijnej, zdał sobie sprawę ze sprzeczności istniejącej między naukami Papieża Piusa IX i w/w dekretu *Vaticanum II*, stwierdzając, że pogodzenie ich należy pozostawić jako cel prac przyszłych teologów.

Piąty aspekt Przysięgi antymodernistycznej dotyczy wiary. Z fałszywego modernistycznego pojęcia wiary – życiowej immanencji – wynikają modernistyczne roszczenia do tego, że wyznawcy fałszywych religii światowych takich jak animizm, buddyzm, hinduizm, itp. posiadają "wiarę".

Przysięga antymodernistyczna jasno identyfikuje ten błąd i tak przedstawia katolickie pojęcie wiary:

"Po piąte: z wszelką pewnością utrzymuję i szczerze wyznaję, że wiara nie jest ślepym uczuciem religijnym, wyłaniającym się z głębin podświadomości pod wpływem serca i pod działaniem dobrze usposobionej woli, lecz prawdziwym rozumowym uznaniem prawdy przyjętej z zewnątrz ze słuchania, mocą którego wszystko to, co powiedział, zaświadczył i objawił Bóg osobowy, Stwórca i Pan nasz, uznajemy za prawdę dla powagi Boga najbardziej prawdomównego".

Kolejny raz widzimy jak moderniści odchodzą od obiektywnej prawdy i pogrążają się w królestwie subiektywnej spekulacji. Kiedy wiara zostaje zredukowana do zwykłego ludzkiego "uczucia religijnego wyłaniającego się z głębin podświadomości", to wtedy uważa się, że każdy posiada "wiarę". Według modernisty animista, wyznawca voodoo, hinduista i buddysta posiada "wiarę" – "religijne uczucie". To niewątpliwie ta fałszywa zasada skłoniła Jana Pawła II do zaproszenia 150 przedstawicieli światowych religii do Asyżu, aby tam modlili się do swoich bogów o światowy pokój. I jak to już wcześniej było powiedziane wiele razy, fałszywy ekumenizm Asyżu stanowił absolutne przekroczenie Pierwszego Przykazania Boskiego:

"Jam jest Pan Bóg twój; nie będziesz miał bogów cudzych przede Mną".

W końcu, Przysięga antymodernistyczna rozprawia się z kilkoma innymi modernistycznymi błędami, z pośród których powinniśmy szczególnie skupić się na fałszywej interpretacji Pisma Świętego:

"Potępiam również ten sposób rozumienia i wykładu Pisma św., który pomijając Tradycję Kościoła, analogię wiary i normy podane przez Stolicę Apostolską, przyjmuje poglądy modernistów w sposób zarówno niedozwolony, jak i lekkomyślny, a krytykę tekstu uznaje za jedyną i najwyższą regułę".

W dzisiejszych czasach często możemy spotkać modernistycznych księży i teologów, którzy otwarcie zaprzeczają temu, co Pismo Święte mówi o Adamie i Ewie, grzechu pierworodnym, potopie i wielu innych historycznych wydarzeniach tam zawartych. W tym wypadku stwierdzamy, że moderniści w rzeczywistości nie wierzą w Boską inspirację autorów Pisma Świętego. Papież św. Pius X opisuje to w encyklice *Pascendi*:

"Dlatego moderniści nie wahają się twierdzić, że te księgi [Pisma Świętego], zwłaszcza Pięcioksiąg i trzy pierwsze Ewangelie, wyrosły powoli z jakiegoś pierwotnego, krótkiego opowiadania dzięki dodatkom i interpolacjom...".

Opierając się na tej fałszywej teorii o Piśmie Świętym, próbują napisać historię o tej "żywej ewolucji" Świętych Ksiąg, która znów nie jest poparta żadnymi obiektywnymi faktami, lecz tylko ich własną fałszywą spekulacją:

"Nawet owszem, piszą tę historię z taką pewnością siebie, jakby oczyma swoimi widzieli tych pisarzy, którzy w różnych wiekach przykładali rękę do rozszerzania Ksiąg Świętych".

Pod koniec lat siedemdziesiątych, dwaj studenci z jezuickiego uniwersytetu odwiedzili nasze seminarium i wyłuszczyli swoją "historię" Adama i Ewy. Powiedzieli wtedy, że jeżeli ktoś czyta to, co zawarte jest "między wierszami" Księgi Rodzaju, to może stwierdzić, że Adam i Ewa nie byli naprawdę indywidualnymi osobami, lecz dwoma różnymi plemionami. Zaczęli wtedy żywo opisywać jak "plemię Adama" zostało doprowadzone do zniszczenia przez "plemię Ewy". Kiedy poproszono ich aby udowodnili tak szaloną interpretację, to stwierdzili, że staje się to całkiem oczywiste jeżeli czyta się "między wierszami" Księgi Rodzaju. Nie jest to jednakże odosobniony przykład. Ostatnio, modernistyczny ksiądz i profesor Pisma Świętego głosił wykład na temat Listów św. Pawła i wyskoczył z teorią, że niemożliwe jest by miał uwierzyć w to, że miłosierny Bóg mógłby posłać kogoś do piekła na całą wieczność, wbrew temu, że jego teoria pozostawała w sprzeczności ze słowami samego Chrystusa. Przykłady takiego szaleństwa są zbyt liczne, aby zajmować się nimi szczegółowo.

Po tym krótkim rozważeniu kilku z najpoważniejszych błędów modernizmu, czyż może nas nadal dziwić, że Papież św. Pius X był tak bezkompromisowy w demaskowaniu i obalaniu tej herezji? Modernizm doprowadził do apostazji naszych czasów. Patrzmy zawsze na Chrystusa, na Jego naukę i Jego Kościół, aby pozostać na drodze zbawienia; żyjmy też według motta Papieża św. Piusa X: "Odnówić wszystko w Chrystusie". (1)

In Christo Jesu et Maria Immaculata,

Bp Mark A. Pivarunas CMRI

www.cmri.org

Z języka angielskiego tłumaczył Mirosław Salawa

Przypisy:

- (1) Por. 1) Św. Pius X, Papież, a) [Encyklika "Pascendi dominici gregis", o zasadach modernistów.](#) b) [Przysięga antymodernistyczna.](#) c) [Przemowa do kardynałów przeciw neoreformizmowi religijnemu.](#)
 - 2) Bp Mark A. Pivarunas CMRI, a) [Sedewakantyzm.](#) b) [Odpowiedzi na zarzuty wobec stanowiska sedewakantystycznego.](#) c) [Fatima, negocjacje FSSPX z modernistami i stanowisko arcybiskupa Lefebvre.](#) d) [Nieomyślne nauczanie papieża Piusa XII i Jego świątobliwych poprzedników potępia błędy i herezje Vaticanum II.](#) e) [Odstępstwo Campos i nielogiczne stanowisko teologiczne FSSPX.](#)
 - 3) Ks. Benedict Hughes CMRI, a) [Sedewakantyzm: jedyny logiczny wniosek.](#) b) [Farsa Vaticanum II. Rzetelna ocena soboru po pięćdziesięciu latach.](#) c) [Nowa praktyka "dialogu". Duch apostołski zniszczony przez Vaticanum II.](#) d) [Pożegnalne słowa do swoich kapłanów. O spuściźnie Benedykta XVI.](#) e) [New Age, Nowa Religia.](#) f) [Konieczność modlitwy o nawrócenie zbłąkanych dusz.](#) g) [Karmić dusze nauką prawdy.](#) h) [Papież Pius XII – w pięćdziesiątą rocznicę śmierci.](#) i) ["...ale nas zbaw ode złego...". Czy modernistyczny kościół jest w stanie wyrzucić diabła?](#) j) [Franciszek-Bergoglio znowu atakuje! Pokaz dwulicowości Vaticanum II.](#) k) [Największa ozdoba katolickiego kapłaństwa.](#) l) [Cała i nieskalana. Musimy zachować integralność wiary katolickiej.](#) m) [Korzenie problemów: Vigano dotyka źródła posoborowych błędów.](#)
 - 4) Ks. Alojzy Starker SI, [Przysięga antymodernistyczna.](#)
 - 5) Kuria Krakowska, [Komentarz do Encykliki Ojca św. Piusa X "Pascendi Dominici gregis", O zasadach modernistów.](#)
 - 6) Ks. Andrzej Macko, [Znaczenie encykliki o modernizmie.](#)
 - 7) Ks. Andrzej Dobroniewski, [Modernizm i moderności.](#)
 - 8) Ks. Maciej Sieniatycki, a) [System modernistów.](#) b) [Modernistyczny Neokościół.](#)
 - 9) Abp Antoni Szlagowski, [Zasady modernistów \(modernistarum doctrina\).](#)
 - 10) Bp Czesław Sokołowski, [Przysięga antymodernistyczna. Studium krytyczne.](#)
 - 11) Ks. Antoni Słomkowski, [Obiektywna wartość Odkupienia a symbolizm modernistyczny.](#)
 - 12) Abp Walenty Zubizarreta OCD, [O modernizmie \(De modernismo\).](#)
 - 13) Ks. Dr Fryderyk Klimke SI, a) [Hasła etyczno-religijne monizmu.](#) b) [Religia i poznanie.](#) c) [Agnostycyzm.](#)
 - 14) Bp Kazimierz Tomczak, [Modernizm a protestantyzm liberalny.](#)
 - 15) René Bazin, [Papież Pius X. Modernizm.](#)
- (Przypisy i ilustracje od red. *Ultra montes*).

([HTM](#))

© *Ultra montes* (www.ultramontes.pl)

Cracovia MMXX, Kraków 2020